

«Το δωμάτιο»: Οσκαρικό ρεσιτάλ σε 10 τετραγωνικά

Από [Γιάγκο Αντίοχο](#) - 02/02/2016

 athinorama.gr

Η υποψήφια για τέσσερα Όσκαρ μεταφορά του «Δωματίου» της Έμα Ντόναχιου στη μεγάλη οθόνη, που βγαίνει στις αίθουσες την επόμενη Πέμπτη 4/2, ξεδιπλώνει μια συγκλονιστική ιστορία μητρότητας, δίνοντας στην εκστασιασμένη Μπρι Λάρσον την ευκαιρία να κάνει την ερμηνεία της καριέρας της.

Οι περισσότερες «βασισμένες σε αληθινά γεγονότα» μυθοπλαστικές ιστορίες αποδεικνύονται ανίκανες να βγουν έξω από το στενό περιβάλλον του ντοκουμέντου, αποκτώντας το προνόμιο της καθολικότητας. Το βιβλίο «Το Δωμάτιο» (εκδόσεις Ψυχογιός) της Έμα Ντόναχιου είναι μία από τις εξαιρέσεις, όπου η πραγματικότητα αποτέλεσε την αφορμή για ένα λυτρωτικό καλλιτεχνικό zoom out που αποκαλύπτει τη συνολικότερη εικόνα.

Η Ιρλανδή συγγραφέας δεν εκμεταλλεύτηκε την

αποτρόπαιη υπόθεση του Αυστριακού Τζόζεφ Φριτζλ, που κρατούσε την κόρη του Ελίζαμπεθ αιχμάλωτη για είκοσι τέσσερα ολόκληρα χρόνια στο υπόγειο του σπιτιού, για να παραδώσει ένα δακρύβρεχτο συναισθηματικό πορνό. Αντίθετα, η Ντόναχιου εντόπισε στην παράλληλη, τραχιά ιστορία των τεσσάρων παιδιών που μεγαλώνουν μαζί με την έγκλειστη μητέρα τους μέσα στο ανήλιο περιβάλλον του υπογείου, ένα μοναδικό παράδειγμα ανθρώπινης θέλησης και αποφασιστικότητας.

Η Ιρλανδή συγγραφέας αποφάσισε το 2010 να μεταφέρει με το «Δωμάτιο» την ιστορία των Φριτζλ στην Αμερική, κρατώντας μόνο ό,τι θεωρούσε ουσιαστικό από το αυστριακό υπόγειο της φρίκης. Πήρε την τολμηρή συγγραφική απόφαση να κάνει αφηγητή του μυθιστορημάτος της όχι τη μητέρα αλλά το πεντάχρονο παιδί που βρίσκεται μαζί της αιχμάλωτο σε μια αποθήκη δέκα τετραγωνικών μέτρων.

Ο μικρός Τζακ φτιάχνει με τη δύναμη της φαντασίας ένα μυθικό κόσμο, γεμάτο υπέροχα πλάσματα όπως ο Αυγοφίδης, συναρπαστικούς (μη) τόπους όπως η

Τηλεόραση και «φωλιές» ασφάλειας όπως η Ντουλάπα, όπου κρύβεται όταν έρχεται ο δεσμοφύλακας ΣαταΝίκ. Όμως, όσο μεγαλώνει το παιδί, τόσο η μητέρα προσδοκά την έξοδο προς τον πραγματικό κόσμο, η οποία όταν γίνεται πραγματικότητα εξελίσσεται σε μια καινούργια, επίπονη δοκιμασία και για τους δύο. Το μυθιστόρημα της Έμα Ντόναχιου έγινε μπεστ σέλερ, έφτασε μέχρι τους φιναλίστ των κορυφαίων βραβείων Man Booker και μεταφράστηκε άμεσα σε δεκάδες γλώσσες. Όμως το δημιουργικό ταξίδι του «Δωματίου» δεν είχε τελειώσει ακόμη...

Από τις σελίδες στην οθόνη

Η Ιρλανδή συγγραφέας ήταν από την αρχή αποφασισμένη να μην αφήσει την πένα κάποιου άγνωστου να αλλοιώσει το πραγματικό νόημα της ιστορίας της, γι' αυτό επέλεξε να επιμεληθεί η ίδια το σενάριο, αν και δεν είχε επιχειρήσει κάτι ανάλογο στο παρελθόν. Εξάλλου, η ταινία είχε ήδη ξεκινήσει «γυρίσματα»... μέσα στο κεφάλι της Ντόναχιου, από τον καιρό που έγραφε τα πρώτα κεφάλαια του

βιβλίου, έχοντας αποφασίσει να αποφύγει την κλειστοφοβική ατμόσφαιρα: «Δεν ήθελα να επικεντρωθώ στον περιορισμό του χώρου. Μέσα στα λίγα τετραγωνικά του Δωματίου υπάρχει η μαγεία ενός κόσμου που κατασκευάζει η Μαμά με τον Τζακ κάθε μέρα».

Το μεγάλο στοίχημα για τη 46χρονη συγγραφέα ήταν να βρει τον άνθρωπο που θα μπορούσε να οπτικοποιήσει το λιλιπούτειο, φανταστικό σύμπαν που είχε πλάσει ο πεντάχρονος Τζακ. Η απάντηση στο δυσεπίλυτο δημιουργικό ζήτημα ήρθε τελείως απροσδόκητα μ' ένα... γράμμα που έφτασε στην Ντόναχιου από έναν συμπατριώτη της σκηνοθέτη. Ο Λένι Άμπραμσον («Frank») είχε διαβάσει το μυθιστόρημα και είχε ήδη ντεκουπάρι την ιστορία στο μυαλό του με τέτοια ακρίβεια, που ανάγκασε τη συγγραφέα να αφήσει στην άκρη τις λαμπερές προτάσεις για χάρη του. Μερικούς μήνες αργότερα, οι δυο τους είναι υποψήφιοι για Όσκαρ Σκηνοθεσίας και Διασκευασμένου Σεναρίου, αντίστοιχα. Μάλλον αυτός είναι ο ορισμός της επιτυχημένης συνεργασίας στο παγκόσμιο κινηματογραφικό λεξικό.

Η Μπρι και ο Τζέικομπ

Το μόνο σίγουρο είναι ότι μια ταινία δωματίου δεν μπορεί παρά να χτιστεί στις ερμηνείες των ηθοποιών. Όπως ήταν φυσικό, το κάστινγκ για τους ρόλους της έγκλειστης Μαμάς και του γιου της, Τζακ, εξελίχτηκε σε μια μακροχρόνια και κοπιαστική διαδικασία. Βέβαια, το να βρεθεί ένα παιδί-πρωταγωνιστής που θα σήκωνε στις μικροσκοπικές πλάτες του μια τόσο μεγάλη κινηματογραφική παραγωγή ήταν η δυσκολότερη δοκιμασία της προετοιμασίας. Ο σκηνοθέτης της ταινίας Λένι Άμπραμσον θυμάται χαρακτηριστικά ότι όταν «ο Τζέικ Τρέμπλεϊ μπήκε στο δωμάτιο της ακρόασης, ξεχώρισε με την πρώτη. Ένωσα ότι έπιασα το τζακπότ». Η υποψηφιότητα Καλύτερου Β΄ Αντρικού Ρόλου που έδωσε η Ένωση Αμερικανών Ηθοποιών στον μικρό Τζέικ αποτελεί την πανηγυρική δικαίωση της επιλογής του.

Το εντυπωσιακό είναι ότι ο Άμπραμσον έπιασε διπλό... τζακπότ, αφού η παρουσία της Μπρι Λάρσον στο ρόλο της Μαμάς υπήρξε πραγματικά αποκαλυπτική. Η 26χρονη Αμερικανίδα που είχε δείξει εξαιρετικά δείγματα γραφής

στα «Όρια» (2011) και τα «Μικρά Όμορφα Πλάσματα» (2013), κάνει εδώ μια ερμηνεία καριέρας, ένα μοναδικό βήμα καλλιτεχνικής ωρίμανσης. Ακολουθώντας τον επίπονο δρόμο της Μεθόδου, για να χτίσει το χαρακτήρα της, η Λάρσον κλείστηκε για μεγάλο διάστημα στο σπίτι της, αποφεύγοντας τις κοινωνικές συναναστροφές και τον... ήλιο, ενώ πέρασε αρκετές ώρες με τον ειδικευμένο στα εφηβικά τραύματα ψυχίατρο Τζον Μπίερ. Χαλάλι τα βάσανα όμως...

Η Χρυσή Σφαίρα που ήδη απέσπασε, το Όσκαρ Α' Γυναικείου Ρόλου που έρχεται και η περίοπτη θέση στην a-list ερμηνευτριών του Χόλιγουντ σίγουρα την ανταμείβουν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.